

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Kraj Vysočina**
se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava
proti

žalovanému: **Ministerstvo financí**
se sídlem Letenská 525/15, Praha 1

za účasti této osoby zúčastněné na řízení: L. N.
bytem XXX

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2024, č. j. MF-31477/2023/2203-24

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce coby poskytovatel dotace uzavřel dne 28. 2. 2022 s osobou zúčastněnou na řízení (dále jen „paní N.“) smlouvu č. PR02737-01.4873 o poskytnutí kotlíkové dotace v maximální výši 90 000 Kč (dále jen „dotační smlouva“). Dne 13. 7. 2023 žalobce paní N. oznámil, že jí dotaci nevyplatí, protože neprokázala trvalé znehodnocení starého kotle, čímž porušila dotační smlouvu. V řízení o sporu z dotační smlouvy o zaplacení 90 000 Kč zahájeném na návrh paní N. rozhodl žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že žalobci uložil povinnost zaplatit paní N. část dotace ve

výši 67 500 Kč do 30 dnů od právní moci napadeného rozhodnutí (I. výrok), co do výše 22 500 Kč návrh zamítl (II. výrok) a přiznal paní N. náhradu nákladů správního řízení ve výši 3 375 Kč (III. výrok). Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dospěl k závěru, že byt paní N. nesplnila smluvní povinnost prokázat fotodokumentací trvalé znehodnocení původního kotle, účel dotace tím byl zmařen pouze částečně.
3. Žalovaný připomněl smluvní závazek paní N., že zajistí a doloží trvalé znehodnocení a likvidaci původního kotle. Ze smluvní dokumentace navazující na dotační smlouvu plyne, že příjemce dotace musí tuto skutečnost doložit fotografiemi (Pokyny pro realizaci kotlíkových dotací), a plyne z ní též, co žalobce považuje za možné varianty znehodnocení kotle - šlo o vyřezání otvoru do kotle, odřezání rohu kotle, rozřezání kotle nebo prořezání obou plášťů kotle (příloha 2 Pokynů pro realizaci kotlíkových dotací). Žalobce tedy požadoval provést a doložit fotografiemi jakýkoliv výraznější fyzický zásah do konstrukce původního kotle. Žalobkyně doložila dne 29. 5. 2023 fotografie pořízené ve sběrném dvoře, na nichž je zachycen ležící kotel bez bočních stěn a se značně prorezivělým dnem. Doložila také Doklad o likvidaci kotlového tělesa ze dne 27. 5. 2023. Byť je z fotografií zřejmý dezolátní stav kotle, není jednoznačně patrný rozsah poškození prorezivělého dna kotle. Následně paní N. sama připustila, že „*ve sběrném dvoře se dohodli, že řezat roh nebude potřeba, protože dno kotle bylo již zcela prorezlé a téměř odpadlé.*“ Je tak zřejmé, že paní N. nepředložila fotodokumentaci prokazující trvalé znehodnocení původního kotle takovým způsobem, jaký předpokládala dotační pravidla, byť byla s těmito pravidly prokazatelně seznámena a zavázala se je dodržovat. Paní N. se domnívala, že kotel je dostatečně znehodnocen stářím - byl podle ní v provozu téměř 40 let, byl prorezlý, při manipulaci se rozpadal a jeho dno odpadávalo. Smlouva o poskytnutí dotace ani její přidružená dokumentace ale nepovažuje stáří kotle za stav, který by znamenal splnění požadavku jeho trvalého znehodnocení.
4. Žalovaný posoudil, zda odepření dotace v rozsahu 100 % její výše odpovídá zásadě proporcionality. Vyložil, že účelem dotační smlouvy (dle jejího čl. 2) byla *modernizace nevyhovujících topných systémů*, která spočívala ve splnění čtyř podmínek: (i) demontáž, (ii) trvalé znehodnocení a (iii) likvidace starého topného tělesa a (iv) jeho nahrazení novým topným tělesem. Paní N. prokazatelně splnila první, třetí i čtvrtou podmínku. Původní kotel odevzdala do zařízení určeného ke sběru odpadu a odpovědného za jeho ekologickou likvidaci. Tím sice nenaplnila druhou podmínku, resp. nedoložila její splnění způsobem předpokládaným dotační smlouvou, ale účel dotace, tj. modernizaci, ve všech ostatních podmínkách dodržela. Smlouva o poskytnutí dotace neurčila, že by některá z podmínek byla více či méně důležitá. Každá z podmínek se podílela na dosažení účelu dotace stejnou měrou a smlouva nerozlišovala podmínky dle důležitosti. I přes pochybení paní N. byl smysl dotace naplněn. Žalobce se podle žalovaného zmýlil, rozlišoval-li hlavní účel dotace (prokazatelné vyřazení neekologických kotlů z provozu) a další účely. Ze smlouvy plyne totiž účel jediný – modernizace nevyhovujících topných systémů v domácnostech. Pokud žalobce coby poskytovatel dotace hodlal spojit porušení této podmínky s nevyplacením celé dotace, bylo jeho povinností to v dotační smlouvě výslovně uvést. Takové ustanovení však dotační smlouva neobsahuje. Byť paní N. věděla, jakým způsobem lze trvale znehodnotit původní

kotel, smlouva tento pojem blíže nedefinovala. Bylo na žalobci, aby jednoznačnými a srozumitelnými dotačními pravidly a smlouvou předešel výkladovým nejasnostem.

5. Žalovaný také přihlédl k tomu, že žalobce dle dotačních podmínek může i 10 let po dokončení projektu paní N. kontrolovat splnění účelu projektu i jeho realizaci. Zohlednil též, že paní N. prokazatelně využila finanční prostředky na nahrazení nevyhovujícího topného tělesa novým.
6. Svůj závěr žalovaný podepřel odkazem na nálezný Ústavního soudu ze dne 18. 10. 2023 sp. zn. III. ÚS 1344/23, podle něhož se v případě krácení dotace musí zohlednit intenzita negativního dopadu nesplnění povinnosti na míru dosažení účelu dotace, přičemž ke stoprocentnímu krácení by mělo docházet teprve v těch nejzávažnějších případech porušení pravidel. Uzavřel, že paní N. porušila jednu ze čtyř povinností, které směřovaly k naplnění účelu dotace. Za přiměřené proto považuje snížení dotace o čtvrtinu.
7. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce brojil proti tomu, jak žalovaný vymezil účel dotace. Nesouhlasí s tím, že zastřešujícím účelem je modernizace nevyhovujících topných systémů v domácnostech na území Kraje Vysočina, který je naplněn čtyřmi na sobě nezávislými podmínkami. Domnívá se, že takový výklad neodpovídá cíli Operačního programu Životní prostředí 2014 – 2020, jímž je omezení primárních emisí znečišťujících látek z lokálního vytápění domácností. Tento cíl bude dle žalobce primárně naplněn trvalým vyřazením neekologického zdroje vytápění z provozu. K tomu však nestačí demontovat staré kotle a instalovat místo nich nové. Tím by došlo pouze k přesunutí zdroje znečišťování. Je proto nezbytné prokázat, že neekologický zdroj byl skutečně zlikvidován. Z hlediska posouzení míry naplnění účelu dotace je proto podružné a nevýznamné, že paní N. doložila doklad o předání původního kotle k likvidaci a doklad o pořízení nového kotle. Nedoložila totiž, že původní kotel byl fakticky ekologicky na sběrném dvoře zlikvidován (trvale znehodnocen).
8. Žalobce připustil, že ve vyjádření podaném v rámci sporného řízení označil demontáž, likvidaci starého topného tělesa a jeho náhradu za „další účely dotace“, což mohlo být zavádějící, trvá ale na tom, že pro potřeby závažnosti porušení smlouvy je třeba na účely nahlížet jako na provázaný celek. Z toho žalobce při správním úvaze o míře naplnění účelu dotace vycházel. Považuje za nesporné, že účel trvalého zamezení provozu neekologických zdrojů vytápění lze naplnit jen jejich trvalým znehodnocením. Žalovaný navíc nijak nerozvedl, z čeho podle něj plyne, že likvidace starého kotle byla potvrzena sběrným dvorem na příslušném formuláři.
9. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Ve vyjádření k žalobě setrval na názoru, že jediným účelem dotace je *modernizace nevyhovujících topných systémů v domácnostech*, a že k jeho naplnění dojde splněním čtyř podmínek. Z dotačních podmínek ani dotační smlouvy neplyne kategorický závěr, že nesplnění některé z podmínek vždy automaticky znamená nenaplnění účelu dotace.
10. Žalovaný považuje výklad účelu dotace, který zastává žalobce, za zužující a nepřijatelný. Žalobce přikládá absolutní prioritu podmínce znehodnocení starého kotle. To však dle názoru žalovaného nemá oporu v čl. 2 smlouvy o poskytnutí dotace a ani v jiných

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

dokumentech. Skutečnost, že paní N. neprokázala znehodnocení kotle, sama o sobě nevede ke zmaření celého účelu dotace. Pochybení paní N. nedosahovalo takové intenzity, aby bylo přiměřeným důvodem pro krácení dotace v celé výši.

11. Žalovaný nesouhlasí s tím, že likvidace starého kotle nebyla prokázána. Doklad o likvidaci kotlového tělesa paní N. doložila v souladu se smlouvou na předepsaném formuláři a není možné, aby žalobce zpětně *Doklad o likvidaci kotlového tělesa* neakceptoval jako doklad o samotné likvidaci. Nadto žalovaný podotkl, že kotel se po předání k likvidaci dostal mimo faktickou sféru vůle paní N., tj. pokud by sběrný dvůr neprovedl jeho fyzickou likvidaci, pak toto nelze klást k její tíži. Žalovaný nemá žádné pochybnosti, že k fyzické likvidaci starého kotle došlo, přičemž žalobce ani netvrdil (a nedoložil) opak.
12. V replice ze dne 22. 5. 2024 se žalobce vymezil proti opakované výtce žalovaného o nejednoznačnosti dotační smlouvy. Smlouvu (a nikoliv knihu modelových porušení smluvních podmínek) označil za základní dokument pro řádnou realizaci projektu. Připomněl, že § 10a odst. 6 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „malá rozpočtová pravidla“) dává poskytovatelům *možnost* ve smlouvách uvést podmínky, jejichž porušení bude považováno za méně závažné. Byť této možnosti žalobce nevyužil, dle ustálené rozhodovací praxe jej to nezavazuje povinnosti provést vždy správní uvážení, a to zejména s přihlédnutím k proporcionalitě postihu. To také žalobce učinil.
13. Žalobce je přesvědčen, že z dotační smlouvy plyne odlišná váha čtyř pojmových znaků účelu dotace. Operační program Životní prostředí 2014 – 2020 jednoznačně uvádí, že smyslem kotlíkových dotací je definitivní vyřazení neekologických zdrojů tepla z provozu. Žalobce záměrně ve smlouvě účel dotace podmínil čtyřmi parametry. Definitivní vyřazení neekologických topných těles podmínil trvalým znehodnocením kotlů a jejich likvidací. Pro pochopitelnost příjemcům dotace jednoznačně uložil, aby fotodokumentací prokázali, že ke znehodnocení původního kotle došlo, a v příloze 2 poskytl ilustrativní návod, jak znehodnocení provést. Za situace, kdy paní N. neprokázala trvalé znehodnocení původního, formulář o předání kotle sběrnému dvoru nestačí. Žalobci není zřejmé, z čeho žalovaný dovozuje, že k fyzické likvidaci starého kotle nepochybně došlo. Nic takového ze správního spisu neplyne. Vzhledem k portfoliu činností sběrných dvorů pouhé předání kotle automaticky nevede k závěru, že byl kotel zlikvidován.
14. Paní N. uplatnila práva osoby zúčastněné na řízení a k žalobě uvedla, že žalobce opomíjí, že starý kotel byl odvezen do sběrného dvora, který vystavil doklad o likvidaci kotle. Neví proto, co vede žalobce k přesvědčení, že starý kotel stále někde znečišťuje životní prostředí.
15. Při ústním jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 21. 11. 2024 žalobce setrval na žalobě a v ní uplatněných námitkách. Uvedl, že mezi stranami je sporné, zda nedoložení fotodokumentace prokazující trvalé znehodnocení starého kotle paní N. představuje porušení toliko jedné ze čtyř samostatných podmínek pro poskytnutí dotace, což je názor žalovaného, nebo zda všechny tyto podmínky tvoří jeden nedělitelný celek a musí být splněny zároveň, aby mohla být dotace poskytnuta. Žalobce je přesvědčen o tom, že všechny podmínky musí být splněny zároveň, aby byl naplněn účel dotace. Příkladem zmínil situaci, kdy by příjemce dotace starý kotel prodal jinému subjektu, který by jej dále provozoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

V takovém případě by smysl a účel dotace splněn nebyl. Žalobce též poukázal na článek 6 dotační smlouvy, podle kterého bude dotace poskytnuta jednorázově bankovním převodem na účet uvedený příjemcem, a to nejpozději do 60 pracovních dnů ode dne řádného doručení závěrečné zprávy dle čl. 8 písm. e) dotační smlouvy. Součástí závěrečné zprávy přitom má být i fotodokumentace prokazující trvalé znehodnocení starého kotle. Její absence znamená, že závěrečná zpráva nebyla žalobci řádně doručena, a dotaci proto nelze poskytnout. Žalovaný při jednání uvedl, že při rozhodování v dané věci vzal v úvahu smysl a účel dotace, jakož i to, že paní N. odevzdala starý kotel organizaci odpovědné za jeho řádnou likvidaci.

16. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z této právní úpravy:
17. Podle čl. 2 dotační smlouvy je účelem této smlouvy poskytnutí účelové veřejné finanční podpory (dále jen „dotace“) na modernizaci nevyhovujících topných systémů v domácnostech na území Kraje Vysočina spočívající v demontáži, trvalém znehodnocení a likvidaci neekologických kotlů na pevná paliva s ručním přikládáním a jejich nahrazení novými, plně funkčními, zdroji tepla (...).
18. Podle čl. 8 písm. e) dotační smlouvy ve znění jejího dodatku č. 1 se příjemce zavazuje doručit Kraji Vysočina do 30. 6. 2023 originál závěrečné zprávy, který bude (mimo jiné) obsahovat fotodokumentaci prokazující trvalé znehodnocení starého kotle uvedeného v příloze č. 1 této smlouvy.
19. Podle § 10a odst. 3 před středníkem malých dotačních pravidel dotaci nebo návratnou finanční výpomoc, s výjimkou návratné finanční výpomoci podle § 34 odst. 1, lze poskytnout na základě žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci prostřednictvím veřejnoprávní smlouvy (dále jen „žádost“), popřípadě na základě povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu
20. Podle § 22 odst. 5 věta sedmá malých rozpočtových pravidel při stanovení výše odvodu přihlédne orgán příslušný podle odstavce 9 nebo 11 k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace.
21. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Mezi účastníky řízení není sporné, že paní N. porušila povinnost, která jí plynula z čl. 8 písm. e) dotační smlouvy ve spojení s přílohou č. 2 této smlouvy. Koneckonců to nečiní sporným ani paní N., neboť v podání ze dne 18. 7. 2023 adresovaném žalovanému uvedla, že *se ve sběrném dvoře dohodli, že řezat roh (kotle) nebude potřeba*. Soud tedy vycházel z toho, že k porušení dotační smlouvy došlo, a pouze dodává, že se mu tento závěr jeví jako správný a dostatečně podložený. Paní N. zkrátka nepředložila žalobci fotodokumentaci prokazující trvalé znehodnocení starého kotle, přestože se k tomu v dotační smlouvě zavázala. Její fotografie starého kotle pořízené ve sběrném dvoře sice zachycují kotel v dezolátním stavu, jeho trvalé znehodnocení však neprokazují.
23. Jádrem nynějšího sporu je posouzení otázky, zda žalobce postupoval přiměřeně, pokud nepřiznal (zkrátil) paní N. kotlíkovou dotaci v celém rozsahu, protože v rozporu s dotační

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

smlouvou nezajistila trvalé znehodnocení starého kotle fyzickým zásahem do něj (a tuto skutečnost nedoložila fotodokumentací) a kotel pouze odevzdala do sběrného dvora.

24. Soud nejprve připomíná, že zásada přiměřenosti v souvislosti s postihem příjemců dotací, kteří nesplnili své povinnosti, provází veškeré dotační právo. Uplatnění této zásady se podrobně věnoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, č. 3854/2019 Sb. NSS, v němž uvedl, že *„při stanovení výše odvodu je třeba zvažovat všechny podstatné okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu přiměřenosti, tedy rozumného poměru mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Pokud tedy okolnosti konkrétního případu vyvolávají otázku ohledně závažnosti porušení dané povinnosti, musí správce daně zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti.“* Rozšířený senát naopak výslovně odmítl přiměřenost odvozovat výhradně od naplnění účelu dotace (bod 35 citovaného usnesení). Tato pravidla jsou plně použitelná i v řízeních o sporu z právního poměru při poskytnutí dotace podle malých rozpočtových pravidel (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2023, č. j. 10 Afs 319/2022-33, bod 18). Povinnost vážit mezi závažností porušení a jeho vlivem na dodržení účelu dotace při sankcionování příjemce dotace (byť u výše odvodu, tj. v situacích, kdy dotace již byla poskytnuta) plyne též z § 22 odst. 5 věta sedmá malých rozpočtových pravidel.
25. Soud se plně ztotožňuje s tím, jak závažnost porušení dotační smlouvy vzhledem k okolnostem případu posoudil žalovaný v nyní projednávané věci. Klíčová (nikoliv však jediná) je zde otázka výkladu účelu dotace, resp. dotační smlouvy. Tím je jednoznačně *modernizace topných systémů v domácnostech na území Kraje Vysočina, spočívající ve čtyřech na sebe navazujících (avšak relativně oddělitelných) dílčích krocích (podmínkách), které je příjemce dotace povinen splnit.* Soud naopak nepřisvědčil výkladu smluvního ustanovení definujícího účel dotace, který zastává žalobce. Nelze totiž souhlasit s tím, že účel dotace, jež měla být podle dotační smlouvy poskytnuta paní N., je naplněn pouze trvalým znehodnocením starého kotle představujícího neekologický zdroj tepla. Takto dotační smlouva účel dotace nevymezuje – jak již bylo konstatováno shora, předpokládá řetězec událostí, které v konkrétním případě stejnou měrou společně vedou k modernizaci vytápění domácnosti. Jazyková ani teleologická metoda výkladu čl. 2 dotační smlouvy nenaznačuje jakoukoliv hierarchizaci čtyř pojmových znaků účelu dotace. Řečeno jinými slovy, kotlíkové dotace nejsou poskytovány *výhradně* proto, aby vlastníci starých topných těles tyto neekologické zdroje tepla zničili, ale aby je stát finančně pobídkou v podobě dotace přiměl k výměně nevyhovujícího topného tělesa za nový, moderní zdroj vytápění, jehož instalací ve výsledku dojde k modernizaci topných systémů v domácnostech.
26. Žalobci lze přisvědčit v tom, že prokazatelné zničení neekologických zdrojů tepla je nedílnou součástí procesu modernizace topných systémů. Soud však nesouhlasí se žalobcem v tom, že dotování snižování emisí z lokálního vytápění domácností „stojí a padá“ na tom, zda příjemce dotace prokáže, že nechal starý kotel rozříznout či naříznout. Takový náhled na věc soud považuje za dogmatický a nepřipustně zužující. Ostatně i Operační program Životní prostředí 2014 – 2020, jehož znění se žalobce dovolává, chápe cíle dotací souvisejících s ochranou ovzduší komplexněji. Uvádí se zde sice, že *„nezbytným krokem pro snížení úrovně znečištění ovzduší v České republice je omezení primárních emisí znečišťujících*

látek z lokálního vytápění domácností“, ale také je zde uvedeno, že „(s)pecifického cíle bude dosaženo prostřednictvím náhrady zastaralých spalovacích zařízení na pevná paliva za nové environmentálně šetrné způsoby vytápění. Současně bude kladen důraz na maximální účinnost podporovaných zdrojů tepla.“ Samotný dokument zastřešující kotlíkové dotace tudíž vytyčuje jednoznačný cíl, jímž je omezení úrovně znečištění ovzduší, přičemž tohoto cíle má být dosaženo finanční podporou domácností, které se rozhodnou nahradit svůj stávající neekologický kotel environmentálně příznivějším.

27. Paní N. si prokazatelně pořídila nový, ekologicky přívětivý kotel. Svůj cca 37 let starý kotel demontovala a odvezla do sběrného dvora, v němž jí příslušný pracovník na předepsaném formuláři *Doklad o likvidaci kotlového tělesa* potvrdil přijetí kotle. Ve správním spise jsou založeny fotografie, na nichž je zachycen zkorodovaný kotel s viditelně odchlupujícími se stěnami a dnem. Právě uvedené považuje soud za podstatné okolnosti konkrétního případu, které odůvodňují poměrné krácení dotace (a to logicky v rozsahu, v němž paní N. zanedbala svou povinnost určitým způsobem znehodnotit kotel a prokázat to), nikoliv však celkové odeprání dotace.
28. Z argumentační linie žalobce (zejména pak z jeho repliky) je patrné, že dle žalobce nestačí odevzdat starý kotel do sběrného dvora, protože hrozí, že by ho provozovatel sběrného dvora mohl přeprodát. Starý neekologický kotel by v takovém případě mohl být nadále provozován k vytápění jinou osobou, a k vyřazení nevyhovujících topných těles by tak fakticky nedošlo. To je jistě připomínka relevantní, odůvodňující poměrné snížení dotace, nicméně to, že paní N. „pouze“ odvezla starý kotel do sběrného dvora a nenechala jej rozřezat (resp. trvale znehodnotit dle požadavků žalobce), dle náhledu soudu neznamená, že byl zmařen celý účel dotace, kterým je celková *modernizace* topných systémů. K modernizaci topného systému v domácnosti paní N. prokazatelně došlo.
29. Ačkoliv žalobce tvrdí, že se při správním úvaze o míře závažnosti pochybení paní N. a jeho vlivu na krácení dotace řídil zásadou přiměřenosti, soud má za to, že žalobce navzdory tomuto tvrzení spíše ustrnul na formalistickém požadavku na doložení fotodokumentace naříznutého či rozříznutého kotle. Z kontextu celé věci je ovšem zřejmé, že paní N. své nevyhovující topné těleso nahradila novým, a stav starého kotle zachycený na fotografii ve správním spise nenapovídá tomu, že by kotel mohl ještě někomu posloužit. Žalovaný za daných skutkových okolností správně použil korektiv, který nabízí zásada proporcionality, a po správné identifikaci účelu dotace a zvážení skutkových okolností rozhodl, že paní N. je třeba vyplatit 75 % dotace. Takový postup plně odpovídá závěrům vyjádřeným v nálezů Ústavního soudu ze dne 18. 10. 2023, sp. zn. III. ÚS 1344/23, podle nichž musí být v každém konkrétním případě pečlivě zvažována intenzita nesplnění právní povinnosti ve vztahu k negativním dopadům, které vyplývají z tohoto porušení, přičemž ke krácení dotace v plné výši by mělo docházet jen v těch nejzávažnějších případech porušení pravidel či za existence zvláštních okolností. Soud souhlasí se žalovaným, že nesplnění smluvní povinnosti paní N. určitý negativní dopad mělo, ale nikoliv tak intenzivní, aby bylo jí bylo možné odeprít dotaci celou. Není sice možné nade vší pochybnost vyloučit, že starý kotel paní N. nadále neznečišťuje ovzduší, avšak tuto variantu soud vzhledem k ostatním okolnostem případu hodnotí jako krajně nepravděpodobnou. Navíc, pokud by se tak stalo, jednalo by se především o pochybení provozovatele sběrného dvora, jenž se v souladu s § 16 odst. 1 zákona o odpadech okamžikem převzetí odpadu (v podobě starého kotle) do zařízení určeného pro

nakládání s odpady stal jeho vlastníkem. Případné protiprávní jednání provozovatele sběrného dvora ovšem nelze klást za vinu paní N.

30. V podstatě z téhož důvodu soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, že za situace, kdy paní N. nedoložila fotodokumentaci trvale znehodnoceného kotle, se stává prakticky bezcenným *Doklad o likvidaci kotlového tělesa*, protože prokazuje „pouze“ to, že kotel byl přenechán sběrnému dvoru. Je pravdou, že z formuláře přímo a jednoznačně neplyne, že k likvidaci kotlového tělesa skutečně došlo – je na něm pouze identifikována paní N. coby majitelka kotle a společnost FCC Česká republika, s. r. o., jako subjekt likvidující kotlové těleso. Podobu a nedostatky formuláře, jímž jedině bylo možné prokázat likvidaci kotle [srov. čl. 8 písm. e) dotační smlouvy], nicméně nelze klást k tíži paní N. Ta také, jak již bylo soudem konstatováno shora, neodpovídá za případné protiprávní jednání, jímž provozovatel sběrného dvora poruší povinnosti týkající se nakládání s převzatým odpadem, jež pro něj vyplývají z příslušných ustanovení zákona o odpadech.
31. Článek 6 dotační smlouvy, na který poukázal žalobce při ústním jednání před soudem, upravuje „toliko“ způsob poskytnutí dotace (jednorázový bankovní převod finančních prostředků na účet příjemce), jakož i lhůtu pro její vyplacení. Tvrzení, které neposkytnutí dotace paní N. spojuje s tímto článkem dotační smlouvy, navíc žalobce uplatnil až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žalobních bodů (§ 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s.ř.s.), a již proto k němu soud nemohl při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí přihlížet.
32. Soud tedy nepřisvědčil žádné ze žalobních námitek, a žalobu proto podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
33. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto druhým výrokem rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
34. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Praha 21. listopadu 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.